

Trabajo de investigación

Kashi

Avís legal

Copyright © Nom. Es garanteix permís per copiar, distribuir i modificar aquest document segons els termes de la GNU Free Documentation License, versió 1.3 o qualsevol posterior publicada per la Free Software Foundation. Es disposa d'una còpia d'aquesta llicència a <http://www.fsf.org> i a l'annex ??.

Agraiments

Índex de continguts

Agraiments	i
1 Introducció	1
1.1 1a seccio	1
1.1.1 dfsdsfsd	1
2 Objectius	3
3 RecercaPrevia	5
4 Part pràctica	7
5 Metodologia	19
6 Resultats	21
7 Conclusions	23
Bibliografia	25

1. Introducció

Finalment funciona!!! *Cita bibliogràfica:* [3]

Text centrat

1.1 1a seccio

1.1.1 dfsdsfsd

Text normal iii

i) 1r

a) *Text en cursiva i negreta*

1) **Apartat en negreta**

ii) extra

iii) 3rs

iv) 2n

$$\sqrt{\frac{3x^2}{x^2 + 1}} \\ \sqrt{4x^3 - 5 - \frac{3x^2}{x^2 + 1}} = 2$$

1a columuna	2a collllllllllumna			
1a columuna	2a collllllllllumna	ptatat	cucucdrillllllll	5

2. Objectius

3. RecercaPrevia

4. Part pràctica

Primer experiment

Tal i com es fa qualsevol experiment científic, la primera part d'un experiment consisteix en el disseny i l'obtenció del material. El material necessari per elaborar l'experiment és:

1. Tires reactives comprades a Amazon [1]. **Les tires reactives són petits trossets de paper o plàstic impregnats amb substàncies químiques que canvien de color quan entren en contacte amb certs components presents en l'aigua.** S'utilitzen per mesurar de manera ràpida i senzilla diferents paràmetres químics, com ara el pH, la duresa, els nitrats o el clor.

Figura 4.1: Tires Reactives

2. Un mesurador digital de pH cedit pel centre. **El mesurador de pH és un instrument utilitzat per determinar l'acidesa o alcalinitat d'una mostra d'aigua.** Mesura la concentració d'ions d'hidrogen (H^+) i proporciona un valor numèric que indica si l'aigua és àcida ($pH < 7$), neutra ($pH = 7$) o bàsica ($pH > 7$).

Figura 4.2: Mesurador de pH

3. El TetraTest de Nitrit, que també em va facilitar el centre. **El TetraTest de nitrits és un test químic que permet mesurar la concentració de nitrits (NO_2^-) en una mostra d'aigua.** Per fer la prova, s'afegeixen unes gotes del reactiu específic a una petita mostra d'aigua, i després d'uns minuts, el color resultant s'ha de comparar amb una escala per determinar la quantitat de nitrits en mg/L.

Figura 4.3: TetraTest

4. Aigua destil·lada per netejar el mesurador. **AL'aigua destil·lada és aigua que s'ha purificat per evaporació i condensació, eliminant així sals, minerals i altres impureses.**

5. Un ordinador amb connexió a internet per a comparar les dades obtingudes amb les de la pagina web d'Aigues de Barcelona [2]
6. Mostres d'aigua. **En aquest cas, una mostra d'aigua de casa meva.**

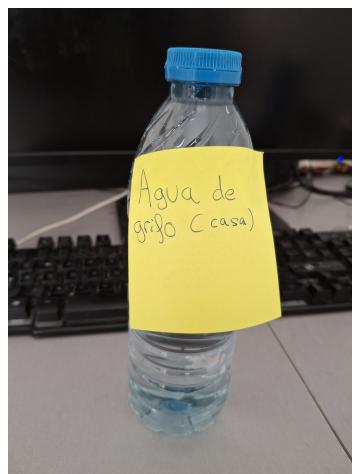

Figura 4.4: Aigua de casa meva

L'objectiu principal de l'experiment és determinar la concentració de diferents compostos en una mostra d'aigua concreta i comparar-ne els resultats amb les dades oficials disponibles. Abans de fer la comparació, primer necessitava extreure les meves pròpies dades. Gràcies al material del que disposo, puc obtenir resultats per més d'una via i comparar entre si les dades obtingudes i les oficials. La raó de fer-ho de diverses maneres és avaluar quina és la més eficient i, si és possible, posar a prova la fiabilitat de les dades oficials mitjançant l'experimentació directa.

Tan bon punt em van arribar les tires, vaig iniciar els experiments. La primera prova va consistir a recollir aigua de l'aixeta de casa meva. Vaig utilitzar una ampolla buida per emmagatzemar-la. El pas següent era entendre el funcionament de les tires que havia comprat. L'únic inconvenient era que el pH es repetia en els dos metodes, per això vaig decidir mesurar-lo per les dues vies: amb les tires reactives i amb el mesurador digital.

Abans de començar l'experiment, vaig haver d'investigar com utilitzar correctament les tires. Per fer-ho, vaig documentar-me alguns vídeos tutorials [?] i consultar altres fonts [?]. El procediment correcte és submarinar la tira durant un segon i retirar-la immediatament. En aquest punt va aparèixer un dubte: hi havia qui deixava assecar

la tira al sol i qui no. Davant aquesta contradicció, vaig decidir provar tots dos mètodes per comprovar si els resultats eren diferents.

La decisió de fer l'experiment amb i sense llum solar també apareixia com una contradicció en les instruccions del paquet. A l'envàs exterior (en anglès), s'indicava que les tires no havien de tenir contacte amb la llum solar directa. Però, sorprendentment, a l'interior —també en anglès— les instruccions deien el contrari: que s'havien d'assecar al sol. Aquesta incoherència em va portar a fer l'experiment de les dues maneres.

Un cop tot es material ja estava disponible, va començar l'experiment. Tots els passos realitzats i els resultats obtinguts han estat anotats en una llibreta dedicada especialment per a aquest projecte.

Abans de començar oficialment amb les mesures, organitzo totes les mostres. L'aigua de l'aixeta la guardo en una ampolla de plàstic degudament etiquetada per no confondre-la amb altres mostres. També col·loco etiquetes a gairebé tot: les tires, segons si s'assecan amb o sense llum solar; els gots amb les diferents aigües; i les tires provinents de l'institut.

Després d'assecar la tira durant 60 segons, ja es podien observar els colors que indicaven la presència i concentració de cada compost. Segons la intensitat del color, es podia determinar el valor aproximatiu. Ara bé, aquest sistema presentava una dificultat: els colors no sempre eren clars ni fàcils de comparar amb la guia de referència, cosa que feia que els resultats fossin sempre aproximats i no totalment precisos.

Els passos que vaig seguir van ser els següents: en un got hi vaig posar l'aigua de l'aixeta i en un altre, l'aigua destil·lada. Vaig començar utilitzant les tires d'Amazon, però em vaig adonar que els components químics estaven escrits en anglès, així que vaig haver-los de traduir per saber què estava mesurant i poder anotar-ho a la llibreta.

Primer vaig fer la prova amb les tires exposades a la llum solar. A continuació, vaig repetir l'experiment amb una tira nova, però aquesta vegada sense exposició solar. A continuació, mostro els resultats obtinguts:

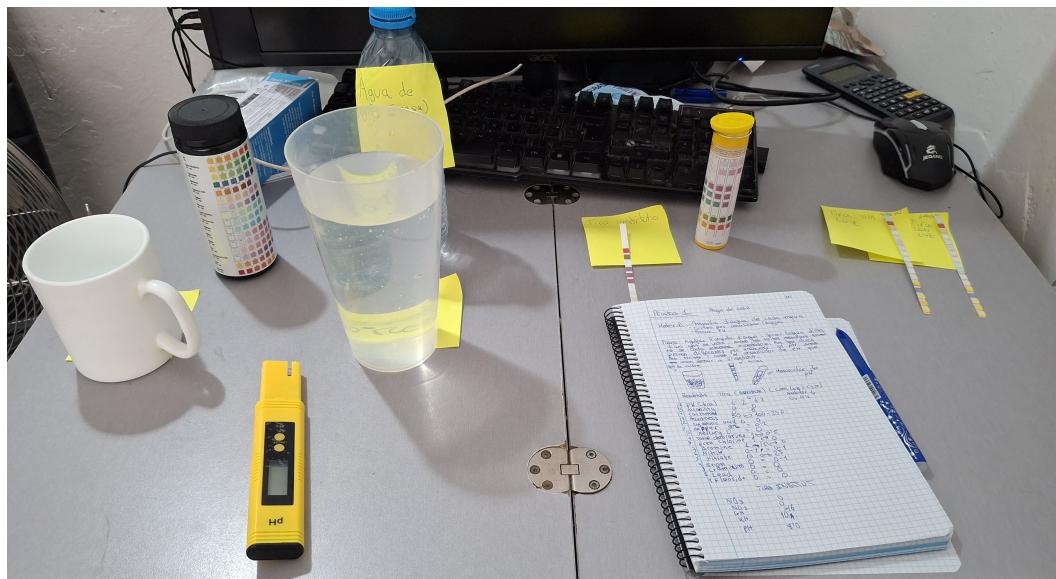

Figura 4.5: Pre-experiment

Paràmetre	Resultats amb llum solar en mg/L	Resultats sense llum solar en mg/L
pH	6.2	6.2
Alcalinitat total(CaCO ₃)	0	0
Carbonat	0	0
Duresa (GH)	50	175
Àcid cianúric	0	0
Coure	0.2	0.1
Mercuri	0	0
Clor total	1	0.5
Clor lliure	1	0
Brom	1	0
Nitrit	0.5	0.5
Nitrat (NO ₃ ⁻)	10	25
Ferro	0	0.5
Crom (VI)	0	0
Plom	0	0
Fluorur (F ⁻)	0	0

Taula 4.1: Resultats del primer experiment

Tal com es pot veure, en general no hi ha diferències molt grans entre fer la prova amb o sense exposició solar. Tot i així, hi ha alguns casos destacats. Per exemple, la duresa presenta un salt important: 50 mg/L amb llum solar, i 175 mg/L sense. També

els nitrats mostren una diferència significativa: 10 mg/L amb sol i 25 mg/L sense. Altres compostos com el ferro o el clor total mostren variacions més lleus, però també notables. En canvi, el clor lliure apareix amb 1 mg/L en la tira exposada al sol, i 0 mg/L en la que no hi ha estat.

Un cas especialment curiós ha estat el del pH, ja que els tres mètodes emprats han coincidit en un valor de 6.2. Inicialment pensava que aquest seria un dels valors més variables.

Una possible explicació d'aquesta estabilitat és que el pH de l'aigua no es veu afectat significativament per l'exposició solar. El pH depèn principalment de la concentració d'ions H^+ i OH^- , i aquestes concentracions romanen relativament estables si l'aigua no conté compostos fotosensibles. Com que l'aigua utilitzada no presenta una alcalinitat ni una presència de compostos reactius significativa, la llum solar no n'ha alterat el pH. Això suggereix que les condicions ambientals d'aquest experiment no afecten aquest paràmetre en concret.

Després de fer la prova amb les tires reactives, procedeixo a repetir-la amb el mesurador digital de pH. El resultat que obtinc és notablement diferent del que indiquen les tires: el valor mesurat és de 7,21. Aquesta diferència posa en evidència la limitació de les tires reactives, que només permeten una estimació aproximada, mentre que el mesurador proporciona una dada precisa.

Les dades reals de l'aigua les vaig consultar a la web d'Aigües de Barcelona [2]. Un cop feta la comparació, aquests són els resultats obtinguts amb les dues tires, tant amb exposició solar com sense.

Paràmetre	Valor experimental	Valor oficial	Unitats	Comentari
pH	6,2	7,2	unitats pH	Inferior al valor oficial; aigua més àcida.
Alcalinitat total	0	182	mg CaCO ₃ /L	Valor experimental probablement incorrecte.
Carbonats	0	—	mg /L	Informació no proporcionada.
Duresa total	50	271	mg GH /L	Molt inferior al valor oficial.
Nitrat	10	7,17	mg NO ₃ ⁻ /L	Lleugerament superior; dins de marges acceptables.
Nitrit	0,5	—	mg /L	Informació no proporcionada.
Clor total	1	—	mg/L	Valor comú en aigües potables.
Clor lliure	1	—	mg/L	Idèntic al valor anterior.
Ferro	0	—	mg/L	No detectat; valor desitjable.
Fluorur	0	<0,2	mg F ⁻ /L	Coincideix amb el límit inferior.
Crom (VI)	0	—	mg/L	No present, tal com és recomanable.
Plom	0	—	mg/L	Absent, com hauria de ser.
Àcid cianúric	0	—	mg/L	No rellevant en aigua potable.
Coure	0,2	—	mg/L	Dins dels límits legals.
Brom	1	—	mg/L	No habitual en aigua potable.
Mercuri	0	—	mg/L	No present; correcte.

Taula 4.2: Comparació entre els valors experimentals i els oficials de l'aigua de l'aixeta (amb exposició solar)

Paràmetre	Valor experimental	Valor oficial	Unitats	Comentari
pH	6,2	7,2	unitats pH	Inferior al valor oficial; aigua més àcida.
Alcalinitat total	0	182	mg CaCO ₃ /L	Valor experimental probablement incorregut.
Carbonats	0	—	mg /L	Informació no proporcionada.
Duresa total	175	271	mg GH/L	Millor aproximació al valor real que abans.
Nitrat	25	7,17	mg NO ₃ ⁻ /L	Molt lluny al valor oficial.
Nitrit	0.5	—	mg /L	Informació no proporcionada.
Clor total	0,5	—	mg/L	Ligerament inferior a la prova amb sol.
Clor lliure	0	—	mg/L	Idèntic al total; valor típic.
Ferro	0.5	—	mg/L	Ligerament superior al valor amb sol; no hauria de tenir.
Fluorur	0	<0,2	mg F ⁻ /L	Coincideix amb el valor esperat.
Crom (VI)	0	—	mg/L	No present.
Plom	0	—	mg/L	No detectat; adequat.
Àcid cianúric	0	—	mg/L	No rellevant; igual que en la prova anterior.
Coure	0,1	—	mg/L	Ligerament inferior al valor amb sol; dins límits.
Brom	0	—	mg/L	No detectat en aquest cas.
Mercuri	0	—	mg/L	No detectat; correcte.

Taula 4.3: Comparació entre els valors experimentals i els oficials de l'aigua de l'aixeta (sense exposició solar)

Els resultats mostren diferències entre alguns valors proporcionats per les tires i els que apareixen a la pàgina web d'Aigües de Barcelona. A més, els valors que ens aporten són diferents, per tant, ens hem de limitar només als que coincideixen en ambdós casos.

També cal aclarir que hi ha determinats paràmetres que no es tenen en compte en l'aigua potable, i això fa que sigui impossible comparar-los. El que més m'ha sorprès, però, ha estat la comparació següent:

Paràmetre	Valor experimental	Valor oficial
pH	7.21	7,2

Taula 4.4: Comparació entre els valors experimentals i els oficials de l'aigua de l'aixeta (amb el mesurador de pH)

Tal com es pot apreciar a la taula, el nivell de pH coincideix amb el valor oficial. Aquest resultat reforçar l'ús del mesurador digital, ja que, com he comentat anteriorment, és molt més fiable que qualsevol tira reactiva, i a més, coincideix amb els valors oficials.

Abans de finalitzar l'experiment, només em faltava una cosa: verificar el nivell de nitrit amb el TetraTest. Tot i que no vaig trobar dades oficials de nitrit, aquesta és una bona manera de comprovar si realment el nivell és de 0 mg/L o si és un error visual meu, o simplement els colors no es poden apreciar amb claredat. Per això, vaig procedir a fer l'última prova per acabar l'experiment. Els passos eren senzills: afegir 5 ml de la mostra d'aigua i posar dues gotes del TetraTest de nitrit, esperar que agafés color i comparar les dades.

Figura 4.6: TetraTest a la mostra numero 1

Com es pot observar, segons el resultat del TetraTest, la concentració de nitrils és de 0,1 mg/L. Aquest resultat reforça, una vegada més, la meva hipòtesi que les tires reactives no són del tot fiables i que no es pot confiar plenament en els valors que indiquen.

Aquí finalitza el meu primer experiment. Els resultat han aportat més preguntes que respostes. A més a més dels resultats, espero que en els propers resultats tot sigui més fàcil des del punt de vista metodològic, és a dir, que el procediment ja es coneugut i, per tant serà més ràpid i eficient. També espero que els resultats obtinguts amb les tires convergeixin als valors oficials. En cas contrari, caldrà estudiar quins són les possibles causes d'aquestes diferències.

Segon experiment

Després d'obtenir alguns resultats sorprenents en el primer experiment, decideixo fer un segon intent per confirmar si les diferències observades es tornen a repetir. En aquest cas, faig servir una nova mostra i intento mantenir les condicions tan controlades com sigui possible per obtenir dades més fiables.

El material i el procediment que faig servir són els mateixos que en l'experiment anterior. L'únic canvi és la mostra: aquesta vegada no és d'aigua de casa meva, sinó que la vaig recollir en un bar d'un amic. Vaig escollir aquest lloc, i no casa seva o qualsevol altre, perquè volia fer una distinció clara entre l'aigua d'ús domèstic i la d'un establiment públic.

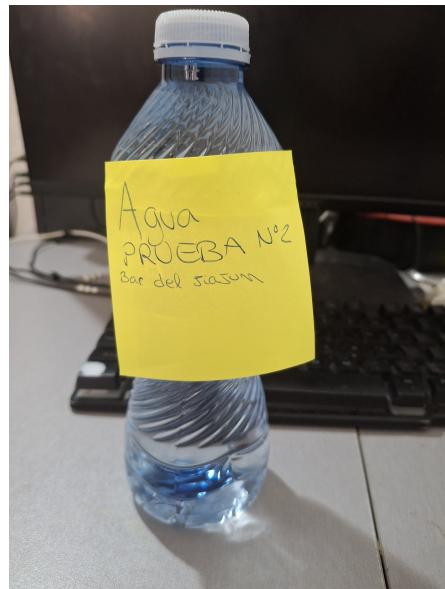

Figura 4.7: Aigua del bar

5. Metodologia

Per aquest treball he utilitzat el sistema operatiu *xubuntu*[4].

El **ubuntu** és un sistema operatiu basat en *Linux*, una de les moltes avantatges d'aquest sistema operatiu es el fet de poder treballar a temps real amb més d'una persona.

Avantatges	Desaventatges
Multisistema	El rendiment l'ordinador es inferior
Portabilitat	No aprofita tot el hardware
Fer canvis sense por	Hauràs de aprendre desde 0

Taula 5.1: Avantatges i Desaventatges

$$E = mc^2 \quad (5.1)$$

Dada una función

$$f(x) = \sin\left(\sqrt{\frac{90}{x^3 - 1}}\right)^4 \quad (5.2)$$

deriva-la i traba el màxim o mínim relatiu

6. Resultats

7. Conclusions

El treball ha quedat molt bè.

Bibliografia

- [1] Amazon.es. Tiras reactivas 17 en 1. [https://www.aiguesdebarcelona.cat/el-teu-servi-daigua/qualitat-de-laigua](https://www.amazon.es/AAwipes-bacterianas-completas-confirmadas-laboratorio/dp/B0D2RJYV5N/ref=sr_1_4?__mk_es_ES=%C3%85M%C3%85%C5%BD%C3%95%C3%91&clid=Y2FU50CCTUA7&dib=eyJ2IjoiMSJ9.Yet1QKbLdqCnLob4kTUvIh8yYP7C3ah--jxBHN0BBSmNbt-bv_IFL913YsPtW2H4fTNzH9aEbLWLlnGBvBZGEn-0eSrnGFnI0Y9MUFnG-JoxKRA_-lGaNrYpRc82yt0tZU9A1xxjYZPH0MgjQla9SLE6G3c2WXify9lrJMXEdVIIOSJUBIwBjbCuSlW5AhMTHkxJR92J_qgtkoR6H5JwjM9-6JPIhU6SNxz9kqrkQCwS2ZhFhUueQnYSbRkKvElKRwkJIBA7w0SLwR0.F2BH8RPTaPPYjNh4D1BgQtAdjd40asoELi7dtWmtvZE&dib_tag=se&keywords=tiras+reactivas+agua+17+valores&qid=1753689208&sprefix=tiras+reactivas+agua+17+valores%2Caps%2C134&sr=8-4. [Online; consultada el 3/07/2025].</p><p>[2] Aigües de Barcelona. Qualitat de l'aigua. <a href=). [Online; consultada el 6/07/2025].
- [3] TP: Tutorials Point. Java tutorial, simply easy learning. <http://tutorialspoint.com/>. [Online; consultada el 23/04/2013].
- [4] Xubuntu. Pàgina web del sistema operatiu Xubuntu. <https://xubuntu.org/>. [Online; consultada el 30/06/2025].